

Publicerad 2007-02-12 23:34 av fröken

Det som aldrig fanns, kan det ändå finnas, kan det kännas, och hurdå?

Mitt avsked var aldrig något avsked
för det fanns liksom inget att ta avsked ifrån

För bara i drömmen
existerade vi som aldrig varit
och bara i drömmen kunde vi göra som vi ville
som Jag ville

Det som aldrig varit kan aldrig göra ont?

Därför var mitt avsked smärtfritt
alldeles utan att göra ont

Men inom mig
grät min själ
tysta torrtårar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fröken med Poeter.se id #11430 innehar upphovsrätten